

פירוש הגר"א על מגילת אסתר ע"ד הפשט א, ג

מגילה ב

עניין: הקדמה למסכת מגילה

ומגילה נקראת בי"א

בי"ב בי"ג בי"ד בט"ו

לא פחות ולא יותר

בזמן פסח, ולכאורה הוא תמוס. והענין כמ"ש חז"ל אסתר מכ"ח מנין דכתיב ולאכני ססתר אסחיר פני ציוס סכוא, דלכאורה סמאמר כוס אין להבין דמאי קשה לכו על אסתר מנין סיא מן סחורס יוסר מכלל לדיקיס שנעשה נס על ידיס. וכיינו דנס שנאלך יסרלל אין כל כך חידוש, ולכך חוככ חינו כס"כ כמו פוריס אף ססיס נס גדול מאוד לפי ססיס בזמן סמקדס, ומ"ס אסתר מן סחורס מנין פי' סיכן מרומז סאפילו כססתר פניס דסיינו צנלות עוסס לנו נסיס נס גדול כזכ. וסמרז דכתיב וסכני ססתר אסחיר פני ציוס ססוא, פי' אפילו צעטת ססתר פניכ סכלת את אסתר. ולפי זכ אחי ספיר חגיגה

אור חדש למהר"ל מגילת אסתר סוף פ"ב

ומזה הטעם לא תמצא שמו יתברך במגילה הזאת ודבר זה שאלה גדולה כי היה הגאולה גדולה ביותר ולא תמצא שמו יתברך אף כנוי השם לא נזכר במגילה אלא שכל זה היה מפני שהיו בהסתרת פנים מן השם יתברך אף שהיה גואל אותו היו בהסתרת פנים ולכך לא נזכר השם במגילה ואל תאמר כי בשביל זה הגאולה הזאת היא יותר קטנה כי אדרבא כי דבר זה מורה שהוא יותר גדולה מאוד לגאול אותם אף כאשר היה בהסתרת פנים וכל הגאולה שהביא השם

נצוצי שמשון - ליקוטים

במתניתין (ב.) מגילה נקראת בי"א

בי"ב בי"ג בי"ד בט"ו לא

פחות ולא יותר. פירש רש"י לא פחות

מאחד עשר ולא יותר מחמשה עשר.

ויש לדקדק מה בעי רש"י בזה. ופירש

הגאון מהר"ש מאסטרפליא, דהנה

שם 'הויה' מספרו כ"ו. ושם 'אדני'

מספרו ס"ה. וסמרז כגמרז (פסחים נ.)

לא כשאני נכתב אני נקרא, נכתב אני

ביוד הא, ונקרא אני באלף דלת. ושם

הויה צריך להעלימו בעולם הזה, כמו

שדרשו ז"ל (שם) על הפסוק (שמות ג טו)

זה שמי לעלם שכתוב חסר ו', לדורשו

מלשון העלמה. והנה מגילה רומז

לשם הויה שהוא גלול ומכוסה בעולם

הזה. וזה פירוש מגילה נקראת, היינו

שם 'הויה' נקרא בי"א י"ב י"ג י"ד

ט"ו שהם יחד במספר ס"ה כמנין

'אדני'. אבל בכתיבתו, לא פחות ולא

יותר. פירש רש"י לא פחות מי"א ולא

יותר מט"ו. י"א וט"ו במספר כ"ו

כמנין שם 'הויה' ודוקיני.

ברית כהנת עולם מאמר הסתר אסתיר פ"א וביאור

שער שמעון

פרק א. תנן התם (מגילה ז.) מגלה

נקראת בי"א בי"ב בי"ג בי"ד

בט"ו לא פחות ולא יותר א, הלא נודע

בספרים קדמונים דורשי רשומים אומרים

(כתיב הרמ"ע מפלנו מעין גניס חלק ראשון) כי

המגלה הוא התגלות השם, אשר לא

כשהוא נכתב הוא נקרא, ולפיכך נקראת

במספר הימים הנזכרים במתניתין, מנינים ב

ס"ה ב היכל ב השם הבלתי נהגה ב,

והפחות ג עם יותר ד יהיה כ"ו א אשר לא

נקרא במבטא ז, אמנם עצם ענין המגלה

א היינו השם אדני

והוא גימטריא

ס"ה מנין היכל, ואלו

הימים י"א י"ב י"ג

י"ד ט"ו גימטריא

ס"ה, והשם אדני הוא

היכל לשם הויה. ב

ב הפסוק הוא י

והיותו הוא ט"ו

וגימטריא ציחד כ"ו

מנין הויה.